

קזכא יקרי

אני מקווה כי קנוניית יוסף-אונא לא תצליח, וכי ממשלת אשכול תנהג לפי קו של הגיון, ויש לה די והותר צרות בלאו הכי. מוטב יש לוחות את הדיון בהצעה אומללה זו עד לאחר הבחירות, כאשר כנסת חדשה תוכל לטפל בעניינה זו ברוח אחרת.

★ ★ ★

השבוע שוב הזכיר אחד מאנשי בן-גוריון את השם המפורש. הפעם היה זה מאיר ("מוריק") בראלי. גם הוא, כמו אותו סטור דנט בכנס אביחיל, טען כי לוי אשכול פעל על-פי הנחיות שניתנו לו על-ידי השבועון המסויים.

כתב בראלי בדבר, במאמר בו קינן מרה על יחסה של ממשלת-אשכול לבן-גוריון: "כמעט מן היום הראשון (של ממשלת אשכול) הורגש שינוי חמור באופיית הדינה הביטוי, דהיינו גוריוניזציה נדפס לראשונה בהעולם הזה... להחתה של הדינה נעשות מחות לקראת התביעה הזאת בכל הנוגע ליחס לאיש דויד בן-גוריון..."

★ ★ ★

בשבוע שעבר, במכתבי הגלוי לראש הממשלה, ציינתי כי שליחי ישראל בכל העולם פעלו כמיטב יכולתם כדי לגנוז את הידיעה על פסק-הדין המתח שהוצא נגד מחמוד ח'דאזי, איש אל-פתח. כנגד זה הביאו לי כמה קוראים הוכחה

ח"כ דויד הכהן

ניצחת: השבועון האמריקאי טיים הזכיר את פסק-הדין.

בניגוד לרושם שנתקבל בחוגים מסויים מים בארץ, טיים רחוק מלמשש הוכחה למשהו. כי חשיבותו במולדתו נופלת לאין ערוך מן החשיבות שמיחסים לו, משום-מה, דווקא בישראל. פירסום מאמר אחד בטיים אינו שקול כנגד גניזת הידיעה או הצנעתה בחשבים שבעתונת ארצות-הברית, צרפת ובריטניה.

אם לא הספיקה השפעת השגרירות הישראלית כדי לשכנע את טיים לגנוז את הידיעה, הרי השפיעה מאד על פרטייה. הדינה הקטנה מכילה שני סילופים מדהימים:

● ההודעה כי אל-פתח פועל מתוך תיאום עם ארגון-השחרור של שוקיירי. האמת היא, כמובן, שאל-פתח הוקם על-ידי הסורים במטרה גלויה וחד-משמעית לחתור תחת אירגונו של שוקיירי, המ' שועבד לקאהיר.

● ההודעה כי קבוצת אל-ארד בישראל משתפת פעולה עם אל-פתח, מספקת לו מדריכים, מחבואים ועזרה אחרת. זהו שקר, הגובל בהוצאת-דיבה. מעולם לא הושמעה טענה זו ברצינות על-ידי של-טונות-הבטחון בישראל עצמה. למותר להזכיר שאין שמץ של הוכחה לכך.

אם כתבה כה קטנה מכילה שני סילופים כאלה, ביחס לנושא שאורח הישראלי בקי בו היטב — איך אפשר להתחייס באימון לידיעות על ארצות אחרות, שאורח הישראלי אינו יכול לבקר את אמיתותן?

לוי אשכול

ח"כ דויד הכהן התחייב לשמור בסוד את הדיונים שהתנהלו לפני שבועיים ב"פירצה".

הוא הפר התחייבות זו.

אותם דיונים התנהלו בדלתים סגורות, על בסיס של אימון הדדי. כך נאמר בהודעה, וכך הוסכם כמה פעמים בעת הדיונים ובסיומם.

ח"כ הכהן הפר אימון זה.

אך חזר ארצה, החל במסע-השמצה נגד ועידת-פירצה, בכתב ובעל-פה. הוא השי' מיץ את החשיבה שהיתה, את המוסד כולו, את גירובו להפירה, את העיר פירצה, וגם אותי.

הוא קיים מסכת-עיתונאים על נושא זה, והשבוע הזמין אצל מעריב ראיון, ושפך בו קיתונות של דברי להג ועצג על הח' עידה שהפכה — בצדק — סמל למאמצי השלום של בעל-הרצון-הטוב במרחב.

מדוע הוא עשה זאת?

מה בער לו?

על כך יש תשובה פשוטה: על ראשו בער הכובע.

★ ★ ★

הכהן הוזרז למסור הכרזות והודעות, תוך הפרת האימון, כדי לנצל את התקופה בה סתום פינו וכבולות ידו. הוא יודע כי אנתנו לא נפר את ההתחייבות שקיבלנו על עצמנו, ולא נגלה את האמת עד אשר תסתיים תקופת-הסודיות שהסכמנו לה.

ח"כ דויד הכהן יודע כי בבוא יום זה, אנתנו נגלה פרטים שיסמרו את שערותיו של כל אורח הגון בישראל — פרטים על תפקידו שלו בוועידה, על מאמציו לפוצצה על-ידי פרובוקציות גסות, על התנהגותו ועל כשלונו. כי בוועידה זו, אותה נטש באמצע, הוא נוצח על-ידי הוית'שלום הסרת-תקדים, בכוחותיהם המשותפים של שוחרי-השלום הישראליים והערביים.

ערב הוועידה טילפן שגריר ישראל ברור מא, מוריס פישר, לגירובו להפירה והציג לו אולטימטום: אם יבוא אליה אבנרי לוועידה, לא יבוא אליה דויד הכהן. להפירה התייחס לאולטימטום זה בכוז שהוא ראוי לו — הוא התעלם ממנו ומבעליו. בכל זאת בא הכהן — וחבל.

אני מבטיח לך, קורא יקר, כי הפרטים המלאים על אותה ועידה דרמאטית יודעו לך בקרוב. עד אז נצטרך להאזר בסבלנות ולהניח לח"כ הנכבד לדבר לבדו. כמוהו, נתתי את מילת-הכבוד שלי לשמור לפי שעה על סודיות הוועידה. כשמדובר על עניין של כבוד, נראה שקל לו יותר להת'עלם מכך.

★ ★ ★

אם אנתנו כבר מדברים על מושגי הכבוד המשוניים של חברי-כנסת, כדאי להזכיר גם את הכבוד של ח"כ המפד"ל משה אונא.

אונא הוא איש-מצפון מפלגתי מדופלם. אמנם, פיקפנו פעם במצפוניות זו, כאשר הצביע נגד מצפונו המוצהר למען המימשל הצבאי, אף טבענו מושג חדש בשפה העברית: אונא-ניזם. אך הדיפלומה עודה שמורה בכיסו.

כאשר העבירה הכנסת את הצעת חוק לשון הרע — חוק-התועבה של דוב יוסף — לוועדה, היא נפלה לידיו של משה אונא, כיו"ר ועדת החוק, חוקה ומשפט. אותה שעה תבעתי כי תינתן לי האפי' שרות להופיע בפני הוועדה ולהביא בפניה את השגותי, כעורך העולם הזה. מאחר שדוברים רישמיים, לא רק בישראל אלא גם בעולם, הצהירו לא פעם כי החוק מתון כולו נגד השבועון המסויים, סברתי שזוהי זכות טבעית. מה גם שהצעת החוק מפלה בפירוש ובגלוי בין יומון ל"שבועון", ועורכי היומונים נכעזו בשעתו לטכסיס דוב יוסף.

הגשתי את בקשתי בכתב, ונעניתי בכתב שאני מוזמן להגיש את השגותי בכתב. אולם בדרך אחרת קיבלתי הבטחה — אמנם בלתי-רשמית, אך מפורשת — כי אומן להופיע אישית בפני הוועדה, כשזו תיגש לדיון בהצעת-החוק.

מילת-כבוד זה הופרה בצורה מבישה. אונא הצליח לפרוש צעף של סודיות על דיוני הוועדה. הוא הפתיע את הציבור, כאשר נודע כי הצעה כבר מוכנה לקריאה סופית במליאת הכנסת.

ברור לי, כמובן, שיש לאונא חשבון אישי עם שבועון זה, מאז הוקיע אותו על בגידתו בעת ההצבעה על המימשל הצבאי. אני גם מבין כי לאונא, כנציג המפד"ל, יש עניין דחוף וחיוני בתוק שנועד לסתום את פי העתונות התופשית בפרשות של שחיתות, שוחד, מעילות ומיס'חר בקדשים. אך האם היה צורך, לשם כך, בהפרת מילת-כבוד?

הדויד!

"אינסטנט שייב"

קצף-גלוח פזכים

PAZCHEM
Instant Shave FOAM

* גלוח ללא מברשת
* גלוח מהיר ומוהנה
* מכיל סופטול® לרכוך זיפי הזקן
ולהגנה על עור הפנים

שים לב! נער המיכל לפני השמוש

חיים נוחים - בעזרת פזכים

הנך רשאי לנהוג במכוניות מרוץ ללא רישיון כשטח התערוכה הפתוח כל יום בשעות 9-5 מ-5 עד חצות קארטינג הספורט שכבש את כל אירופה.